

Tüntetni kell a régióátszervezés és az önkényeskedés ellen

Tüntetéssorozatot indít útjára az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP), valamint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) a régióátszervezés ellen és az autonómia mellett – jelentette be a hónap elején Toró T. Tibor, az Néppárt elnöke, és Sándor Krisztina, az EMNT ügyvezető elnöke Csíkszeredában.

civil és politikai szervezetek partnerként csatlakozzanak. A többi között számítanak a Magyar Ifjúsági Tanács (MIT), az Erdélyi Magyar Ifjak (EMI), valamint a Néppárt ifjúsági partnerszervezetére, a Mintára, ugyanakkor minden civil szervezet és intézmény csatlakozását is várják. Székelyföldön fontos a Székely Nem-

a román partnereket is, mert közöttük is sokan vannak, akik nem értenek egyet Bukarest régiósítási elképzeléseivel.

Zatykó Gyula, az EMNP partiumi alelnöke a tüntetéssorozat indítékairól szólva kifejtette, hogy az erdélyi magyarság türelme szétforgácsolódott az elmúlt másfél évben. Diktatórikus adminisztratív intézkedések tucatjai borzolják a kedélyünket. „Afrikában érezzük magunkat, mert a román kormány az emberek megkérdezése nélkül akar dönteni és átrendezni az életüket. Mi magyarok csak vesztesei lehetünk a felülről diktált döntéseknek. Erdély nem gyarmat! Erdély helye a 21. század Európájában, nem pedig a huszadik század Afrikájában van” – fogalmazott Zatykó. A július 20-i akcióval kívánják tiltakozni az ellen, hogy Erdély altalajkincseit aprópénzért eladják, ugyanakkor követelik azt, hogy Románia legyen föderális állam, Székelyföld legyen külön közigazgatási régió, a Partium pedig kétnyelvű, sajátos státusú régió. „Törvényes módon akarjuk céljainkat elérni, a tüntetés ennek első lépése” – jelentette ki.

Csomortányi István megyei elnök elmondta: a Partiumban mintegy ötven helyszínen szervezik meg a tüntetést, ezek közül tíz helyszín Szatmár, öt Szilágy, a többi pedig Biharban lesz, de a helyszínek száma még bővíülhet. Arra kéri az embereket, hogy legalább húsz percig vegyen részt az eseményen. Elhangzott: nem az a fontos, hogy egy-egy helyszínen hányan lesznek, hanem az a lényeges, hogy lehetőleg minél több helyen legyen megmozdulás.

Kristófi Kristóf, a Néppárt váradi elnöke kijelentette, hogy Nagyváradon a demonstráció az Olaszi parkban lesz. Az országos problémák mellett helyi ügyekben is fel kívánják emelni a szavukat, például az ellen, hogy a volt Olaszi temetőt kegyeletstérként kezeli az önkormányzat, a város épített örökségét nem becsüli, az őshonos lakosokat és jogait nem tiszteli. A szervezők bárkit, aki azonosulni tud az akcióval, szívesen látnak a megmozdulásokon, Nagyváradon éppúgy, mint másutt.

A március 10-i marosvásárhelyi autonómiatüntetés egyik pillanata bihari résztvevőkkel

„Nem nézzük tétlenül, hogy a régiósítás kérdésében számunkra kedvezőtlenül alakuljanak a dolgok, nincs vesztegetni való időnk, ezért július 20-án, szombaton este 8 órától sok erdélyi településen megmozdulást szervezünk” – fogalmazott Toró. Kifejtette: nem lesz kiemelt helyszín, minden olyan településre számítanak, ahol szervezeteik vannak, vagy ahol partnereket találnak. Július 20-án 20 percet kérnek mindenkinek az életéből, aki úgy gondolja, hogy a román kormány régiósítási szándékával nem ért egyet. A szervezők szeretnék, hogy a megmozduláshoz az erdélyi

zeti Tanács partnersége, a Partiumban pedig a Partiumi Autonómiatanácsra számítanak. Sándor Krisztina felhívta a figyelmet, hogy a 2013-as esztendő Tőkés László európai parlamenti képviselő és az EMNT az autonómia évként hirdette meg, ezért a regionalizmus és az autonómia ügyében számítanak minden civil szervezet csatlakozására. Folytatni kell azt, ami március 10-én elkezdődött, utcára kell vonulni, hiszen a román kormány részéről a legkisebb jelét sem lehet látni annak, hogy a magyarság igényeit figyelembe fogják venni. A Partiumban és Közép-Erdélyben ugyanakkor várják

Köbölkúton semmi sincs rendben

Az Érmellék egyik kistelepülésén, Érköbölkúton jártunk, mely a történelem folyamán többször is szolgált búvóhelyül az üldözöttek számára. Ez a település egykoron volt a Rákóczi-huszárok toborzóhelye is, ugyanakkor a Szent Koronát is itt őrizték Debrecenből való menekítésekor, 1849 egyik éjszakáján, a környékről származó Bónis Sámuel koronaőr révén. Érköbölkút egy völgyben terül el, közgazgatási központjától, Székelyhídtől 9 km-re.

Az itt élők békések, szorgalmasan dolgoznak, többnyire földművelésből tartják fenn magukat. Nyugodt, idilli kép ez első látásra, azonban figyelmesebben szemlélve több jel utal arra, hogy mégsem olyan zavartalan minden ezen a településen. Meglepő volt észlelni a falu bejáratánál, hogy semmilyen helységnevtábla nem jelzi, hova is érkeztünk. Ahogy haladunk végig az Árpád-kori település utcáján a rendezett házak és a belátható udvarok között, csendes egyszerűségében ismerjük meg a települést. Felfigyelünk arra a régi épületre, amelyet majdhogynem az összeomlás fenyeget. Ennek közvetlen közelében egy látványában sem odailló, egyik oldalon félig kész, másik oldalon rikító színekben pompázó, könnyűszerkezetű, hevenyészett építményt látunk, melyről utólag kiderül: ez a helyi iskola.

A falu szívében jobb oldalon a régi község háza omladozó épülete fogad. Vele szemben helyezkedik el a kultúrotthon és kicsivel odébb a szintén romos állapotban lévő lakodalmas ház. A tájidegen neobizánci stílusban épített régi község házát látva arra gondoltunk, hogy megkerüljük az épületet és megnézzük, milyen az udvar. Sokkoló élményben volt részünk: a teljesen elhagyatott épület és udvar lehangelő látványt nyújt. Világosan látszik, hogy ezek középületek, hiszen minden ház, amit eddig láttunk, szép és rendezett volt. Ellenben belépve az egykori község házába szanaszét dobált használt óvszereket és italosüvegeket találtunk. Joggal feltételezhetjük, hogy eredeti rendeltetésének nem megfelelő funkciója van jelenleg az épületnek. Ezt megerősítették a helyiek is, akik szerint mondhatni, hogy bordélyként működik a jobb sorsra érdemes ház.

Egy sor kérdés tevődött fel bennünk az épülettel kapcsolatban, visszaemlékezve arra, hogy 2011-ben a helyi tanács 50 ezer lejt különített el az épület tetőszerkezetének javítására, mely mind a mai napig nem valósult meg teljesen. Mint megtudtuk, 2010-ben a helyi RMDSZ igényt nyújtott be az épület pártszékházként való használatára. Az önkormányzat nyomban oda is adta, ingyen és bérmentve, azzal a feltétellel, hogy a már akkor is romos épületet felújíttatja és belső termeit használatba is veszi a párt. A rá következő évben kapták meg a tulipánosok a már említett 50 ezer lejt a tetőjavításra. A helybeliek lakosok és a helyszínen tapasztaltak alapján kijelenthetjük: a felújítást – ha bele is kezdtek – nem végezték el.

De nem csak ez az egyetlen épület, melynek sorsa további kérdéseket vet fel. Az iskolaépület újabb példája a nemtörődömségnek. Az elképzelések szerint a régi iskolát is rendbe szerették volna hozni, új épületszárnyal bővítve azt. Sikerült megszerezni egy világbanki finanszírozást is, az új épület mégsem az eredeti terv szerint készült el. A régi iskola épülete mellé került egy új létesítmény, így lett két különálló építmény: a régi, amely maradt omladozóban és amely még jelenleg is használatban van (itt működik a könyvtár, a tornaterem és a kazánház), illetve az új, amely nem tervszerűen épült fel, méretét nem tudták megtartani, így a hozzá tartozó vévét az épület elé építették. Később további próbálkozások történtek a régi épület rendbehozatalára, ezért megpályáztak egy délutáni iskola kialakítását célzó finanszírozási forrást, melyet elnyertek. Az elképzelés és a terv itt is az volt, hogy a régi iskola épületének bővítéseként, annak rendbehozatalával kerül felépítésre a délutáni iskola. Ez esetben sem tervszerűen alakultak a dolgok: jelenleg egy félig kész építmény áll az régi iskola épületével párhuzamosan, attól két méternyire, melynek bejárata a régi épület hátsó részére nyílik.

Jogos ez esetben is a kérdés: miként történetelt meg az, hogy a nehezen biztosított finanszírozási forrásokat ilyen meggondolatlan és hanyag módon használták ki? Kinek a munkáját minősíti mindez? Kik a felelősök?

A régi község háza

Kérdéseinkre a következő, hivatalos dokumentumokkal is alátámasztható magyarázatokat kaptunk. Az eredeti elképzelések szerint a falu központjában szerettek volna kialakítani egy több épületből álló kulturális központot. Az új iskolát a régi község háza épülete mögötti területen akarták felépíteni. Egy ifjúsági központot is terveztek, a kultúrotthon pedig szerették volna felújítani, hogy egyéb közösségi eseményeknek helyszínt adó intézményt hozzanak létre.

A helyi oktatási intézmény megmaradását és továbbfejlődését az is megnehezítette, hogy a követhetetlenül burjánzó romániai tanügyi reform alatt elvesztette önálló státusát, és hozzácsatolták a tőle 18 km-re lévő hegyközségmisklói iskolához. Az érköbölkúti 5–8. osztályos iskola addig befogadta az érolasi gyerekeket is, akiket az átszervezés folyamatában a székelyhídi iskolához csatoltak. A helyiek értetlenül állnak a helyzet előtt, nem értik a döntés okát, hiszen Hegyközségmisklós sokkal távolabb van Érköbölkúttól, mint Székelyhíd, ugyanakkor a gyermeklétszám sem indokolta az előbbi iskolához való csatlakozást.

A helybeliek elmondták: azért nagyon fájó az itteni iskola kérdése, mert úgy gondolják, hogy megfelelő oktatásban részesült gyermekekkel lehet tovább építeni a jövőt és a közösséget. Köbölkútra nem jellemző a fiatalok elvándorlása, szeretnek itt élni, igyekeznek kihasználni a lehetőségeket. Sok példa van arra, hogy a fiatalok élnek az Európai Unió nyújtotta pályázati és finanszírozási lehetőségekkel. Úgy gondolják, hogy a település és a község jelenlegi vezetősége egyáltalán nem figyel arra, hogy ezeknek a fiataloknak élhető környezetet és belakható tereket biztosítson. Régebben a faluban sokkal több közösségi esemény volt, még tánciskola is működött. Úgyes fociisták vannak, akik eddig nem kellett más településre átjárjanak, hogy ennek a sportnak hódolhassanak.

Az ad reményt, hogy tudják: ez az időszak egyszer le fog járni. A be nem váltott ígéreteket a jelenlegi fiatal, 25–30 éves korosztályhoz tartozó értelmiségi réteg számon fogja kérni, és minden erejével azon lesz, hogy változtasson a helyzeten. Így indulhat meg az a fejlődés, ami végre a hozzáértésen alapszik, és nem a megfélemlítés, önkényeskedés eszközeivel próbálja elérni önző céljait egy maroknyi törtető.

A régi iskola, mögötte a könnyűszerkezetes új iskola

Új visszaszolgáltatási törvény. Új esély?

2013/165-ös számon lépett hatályba Romániában ez év május 20-án az új ingatlan-visszaszolgáltatási törvény. A várva várt jogszabályt az Európai Unió kényszerítette ki a bukaresti kormányból, jócskán megelőzve azt, hogy a strassburgi bírósághoz Romániából több ilyen tárgyú per érkezett, mint az unió egyéb országaiból összesen. Hogy jó-e a törvény vagy sem, kár vitatni, hiszen az megszületett, és aligha fognak már változtatni rajta. Történelmi egyházainknak és azoknak, akiknek jelentősebb vagyonát nem volt hajlandó a román állam huszonhárom év elteltével sem visszaadni, egyértelműen előnytelen. Egyedüli reménysugarat azoknak jelenthet, akiknek kisebb területekkel maradt adósa Bukarest.

Maga az első bekezdés azzal indít, hogy az elkobzott értékeket természetben kell visszaszolgáltatni, de sietve hozzá is teszi, hogy amennyiben ez nem lehetséges, kárpótlási pontok járnak, melyekről később derül ki, mennyit is érnek, illetve inkább mennyit nem érnek.

De lássuk, mi vonatkozik a kisebb földtulajdonokra.

Az egyik fontosabb tudnivaló, hogy a törvény csak a már letett, de még meg nem oldott visszaszolgáltatási kérelmekkel foglalkozik, így új kérelmet a törvény alapján benyújtani nem lehet. Célja szerint 2016. január elsejéig minden függő ügyet rendezni kell. Az 5. bekezdés értelmében már idén június 20-ig minden községben és városban meg kellett alakulnia egy, a területek jegyzékének összeállításával felruházott bizottságnak, valamennyi a kárpótlás céljára alkalmas terület számbavételére. A bizottság elnöke nem a polgármester, hanem a Megyei Kormánybiztosi Hivatal (prefektúra) delegáltja. Visszaadható területnek veszi a törvény a helyi földosztó bizottságok tartalék területeit, az állam területeit (függetlenül at-

tól, hogy eredetileg magántulajdonban voltak vagy államiban), az állam tulajdonában lévő kutatóállomások területeit, a köztulajdonban lévő legelőket és minden olyan területet, mely alkalmas lehet a visszaszolgáltatásra. E területek jegyzékének a jegyzék-összeállító bizottság megalakulásától számított 180 napon belül el kell készülnie mindenütt.

A 8-as bekezdés szerint a törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül a helyi földosztó bizottságoknak össze kell állítaniuk a meg nem oldott visszaszolgáltatási kérelmek jegyzékét. Amennyiben a visszaigényelt terület visszaszolgáltatása lehetetlen (már más megkapta vagy beépítették), egy, a kérelem szerinti közigazgatási egységen belüli másik területtel kell a kárpótlást megoldani. Amennyiben az adott községben vagy városban már nem található szabad terület, a kért terület egy másik közigazgatási egységen, akár a szomszéd községben is visszaadható.

Ha a visszaszolgáltatás természetben lehetetlen, az eredeti értékének megfelelő kárpótlási pontot szabhat meg az erre a célra létrehozott országos bizottság. Ezekkel a pontokkal különböző árverésre bocsátott állami vagyontárgyakat lehet megvásárolni, vagy a valós érték mindössze 14%-át lehetséges pénzben igényelni az államtól a pontokért cserében.

Összegzőképpen elmondható, hogy érdekes a visszaszolgáltatási törvény szerint szabott lehetőségekkel élni, hiszen ez az utolsó alkalom, amikor esély adódik – ha csak részben is – visszaszerezni elkobzott javainkat vagy azok ellenértékét. Figyelemmel kell kísérni az önkormányzatoknál zajló összesítéseket, hogy ne tagadjanak le visszaadható területet, és ne „felejtkezzenek meg” egy kárpótlási kérelemről sem.

Az elkobzott földek visszaszolgáltatását követelik Borson is

A borsi Zöld Arany Közirtokossági Egyesület június 16-án gyűlést tartott, melyre nemcsak a helyieket, hanem a községhez tartozó további három település lakóit is meghívta. A borsi kultúrházban tartott megbeszélésen a jelenlévők beszámolták hallgathattak meg a közirtokosság mindaddig vissza nem szolgáltatott vagyonának helyzetéről, illetve arról a Perről, melyet az egyesület a helyi önkormányzat ellen volt kénytelen indítani annak érdekében, hogy 23 év elteltével végre szolgáltatassák vissza a közirtokosság egykori ingatlanvagyonát.

A gyűlés második felében Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke az új visszaszolgáltatási törvény nyújtotta lehetőségekről adott tájékoztatást. A községben a hatóságok félretájékoztatása és az információk elhallgatása miatt a 2005-ös határidőig nem alakultak újra a kommunista diktatúrában felszámolt közirtokosságok. A megjelentek egyöntetű és nyomatékos kérésére a Néppárt segíteni fog az érintetteknek felderíteni azokat a jogi lehetőségeket, melyekkel visszaszerezhetnék földterületeiket. A megjelent mintegy félszáz egykori tulajdonos és örökös megegyezett abban, hogy találkozót kezdeményeznek Batori Géza borsi polgármesterrel, mely nyilvános találkozón írott formában is megerősítik visszaigénylési követeléseiket.

Bicikliút vagy valami afféle

Reklámnak is jól hangzik a Nagyszalonta-Békéscsaba közötti, a két ország kooperációjával és európai segítséggel megépített, a közelmúltban átadott, modernnek is mondható kerékpárút. Hajdúvárosiak lévén, éltünk is a kínálkozó lehetőséggel: június 4-én, a trianoni diktátum évfordulóján és összetartozásunk napjának tiszteletére Sarkadra kerekeztünk úgy kéttucatnyian. Biztonságban érezvén magunkat, hát kíváncsian próbáltuk ki a kétkerűeknek szánt aszfalozott sávot. Igen ám, de amikor átléptünk a határon Méhkeréknél, rögtön tapasztaltuk a szembeötlő minőségi különbséget: szélesebb kerékpárút, biztonságosabb el látva fogadott bennünket a magyar oldalon. Míg ott 280 cm-t, a román oldalon csak 180 centit mutatott a mérőszalag. De mindenre van magyarázat: „Keskenysége ellenére ez mégis dupla szolgáltatás; ha figye-

lembe vesszük a szintkülönbségeket, láthatjuk, olyan az egész, mint egy hullámvasút!” – jegyezték meg egyesek szellemesen. A román oldalon pocsék munkát végeztek valakik.

Nagyszalonta önkormányzata közben azzal is dicsekszik, hogy a város kerékpárút-hálózatát is rendelkezik. A kérdés csupán az, vajon mennyivel. Bizony kevésse! Ennél sokkal kínosabb, hogy a város első embere évekként elöllel kijelentette egy kampányban: városunk minden utcája aszfalozott. Ezzel szemben vannak olyan utcák, ahol nemhogy aszfalt, de még egy keskeny betonjárda sincs!

Visszatérve a bicikliútra: az a kérdésünk, hogy a román oldalon található, mintegy 13 kilométer hosszúságú „európai” kerékpárút valóban ilyen keskenyre tervezett? És kik vették át ezt a kirívóan gyenge minőségű munkát? Amely máris megadja magát az idő-

járás viszontagságainak: az aszfaltréteg széle töredezik, és keresztrepedések teszik próbára a járműveket és a rajta ülőket.

Tisztán szeretnénk látni: Nagyszalonta önkormányzata bölcsen döntött-e, és el tud-e számolni egyebek mellett a nemzetközi kerékpárút romániai szakaszával? – kérdezi a hajdúvárosiak nevében Balogh János, az Erdélyi Magyar Néppárt nagyszalontai szervezetének elnöke.

Az első Szent László Napokról

ÉRTÉKELŐ BESZÁMOLÓ ZATYKÓ GYULA FŐSZERVEZŐTŐL,
AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT PARTIUMÉRT FELELŐS AELNÖKÉTŐL

Rendezvényünk – ahhoz képest, hogy milyen sokan részt vettek rajta és benne – különösebb fennakadások nélkül zajlott le, szerencsére az időjárás is kedvező volt. Szakavatottak becslései szerint péntek este 6–7 ezren, szombaton 4–5 ezren, vasárnap pedig több mint tízezer voltak jelen az esti koncerteken, melyek a nap csúcspontját képezték. A három nap alatt az összes helyszínt beleértve több mint 30 ezren fordultak meg a rendezvényeinken. Ezek a számok tükrözik az esemény sikerét. Ugyanakkor el kell mondani, hogy a számbecsléseket más fesztiválok – Kolozsvári Magyar Napok és Tusványos – rendezvény-szervezői és a fellépő együttesek menedzserei végezték el.

Szombaton látványában és hangzásában nagyon szépnek bizonyult az operett, amely elsősorban az idősebb generációnak szólt, ahhoz képest sok fiatal is jelen volt. Nagyon jókat nevtünk a Csokonai Színház Shakespeare-előadásán is. Öröm volt látni ennyi felszabadult embert, akik a hétköznapi terhet félretéve önfeledten szórakoztak a remek színművészek előadásán.

Akik jelen voltak, azok tudhatják, hogy milyen felemelő érzés volt meghallgatni ezeket a kiváló zenészeket – Rúzsa Magdolnát, a Csík zenekart, Lovasi András és Kiss Tibort –, akik egyébként kellő nyitottsággal érkeztek Nagyváradra, figyelemmel kísérték a szervezést és a program alakulását is.

Jó volt látni, ahogyan a váradiai civilizáltan tudnak ünnepelni és viselkedni, odafigyeltek egymásra, és többnyire nem hagytak szemetet maguk után. Nemcsak a parkban, hanem a többi helyszínen is sikeresnek bizonyultak rendezvényeink. Megható pillanatoknak lehettünk szemtanúi például a Nagyváradról elszármazottak találkozásánál, ahol az idegenbe szakadt váradiai könnyeikkel küszködve hallgatták meg egymást. Értékes találkozó volt ez, és a jövőben hagyományt szeretnénk teremteni a rendezvényből. Jó, ha tudják az elszármazottak, hogy Nagyvárad hazahívja és -várja őket. Az sem unatkozhatott, aki turistaként érkezett Szent László városába, ugyanis magyar és román nyelvű idegenvezetéssel ismerhették meg a várost, illetve a rekonstrukció alatt álló várat.

A színház emeleti előcsarnokában egy rendkívüli zenés születésnap köszöntő keretében ünnepeltük meg Az ifjú W. újabb szenvedési című legendás előadás bemutatójának 40. évfordulóját, a Metropol Group fennállásának 45. évfordulóját, továbbá Szabó József Ódzsa rendező 85. születésnapját. A hálásan nosztalgizáló közönség vastapsa az érték- és közösségteremtőknek szólt. Sikeresnek mondható a néptánc- és kórustalálkozó is, amelynek keretében nemcsak Bihar megyei táncosok és énekesek léptek fel, hanem érkeztek a határon túlról is.

Érdekes volt Kiss Rigó László szeged-csanádi megyés püspök, rendezvényünk fővédnöke előadása, de nagy érdeklődés mellett zajlott a Kemény Dénes pólóedzővel való közvetlen beszélgetés is. A komolyzenei koncertekre is sokan voltak kíváncsiak. Az éjszakai futballmérkőzéseken közel húsz csapat vett részt.

A kézműveseknek és a gyermekfoglalkozásokat szervező kollégáknak köszönhetően egy igazi alkotóműhelyé vált a Rhédey kert. Úgy láttuk, hogy a gyerekek nagyon élvezték programjainkat, és a szülők nagy érdeklődéssel és vásárlói kedvvel figyelték a kézművesek sétányát. A Székelyföldi Legendárium csapata Tó-

ra is. Még nem döntöttük el, hogy a helyszín maradjon-e vagy sem, de sok pozitív visszajelzést kaptunk arról, hogy a Rhédey park megfelelő helyszín volt. Mi úgy gondoljuk, hogyha tovább bővítjük programkínálatunkat, akkor már a második Szent László Napoknak egy tágasabb helyszínt kell választanunk, de ez még egyelőre a jövő titka.

Hogy ne csak fényezzük magunkat, gyengeségeinket is fel kell ismerjük, és le kell vonjunk a megfelelő következtetéseket. Nagyobb hangsúlyt kell fektetni a román közönség megszólítására, román nyelvű szóróanyagok és programfüzet összeállítására, hiszen ne felejtjük el,

kés László EMNT-elnök jelenlétében avatta fel az úgynevezett Meseszekeret, amit a gyerekek nagy lelkesedéssel vettek birtokukba. Ismét felmerült a Partiumi Legendárium megvalósításának ötlete, és a kidolgozását a jövőben el is kezdhethetjük. Tudatos döntés volt a részünkről, hogy a bővítést és az általában megszokott műanyagportékákat nem engedjük be a rendezvényre, ezt a jövőben is igyekezünk betartani.

A főzőversenyen nagyon jó volt a hangulat, sok száz Szent László-érme fogyott el, amelyek kiváltásával meg lehetett kóstolni az elkészült ételeket. A csapatok kitétek magukért, a főzésben, a díszlet és jelmez megválasztásával is. Két egyforma étel nem volt, ezért nehéz volt eldöntenie az érdeklődőknek, hogy mit kóstoljanak meg.

Beszéljünk egy kicsit a jövőbeli tervekről is. Rengeteg gratulációt és köszönetet kaptunk a három nap során, és már most sokan jelezték, hogy ötletekkel, rendezvényekkel szállnának a szervezésbe. Ennek mi nagyon örülünk, hiszen fontos, hogy minél gazdagabb programot sikerüljön összeállítani jövőre. Ez igazolja azt is, hogy nagy szükség volt erre a rendezvényre, az embereknek igényük van rá. Szükség van arra, hogy méltó módon emlékezzünk a várost alapító Szent László királyra, és szükség van a minőségi szórakoztató programok-

hogy legfőbb célunk az volt, hogy Szent László királyunk kultuszát ápoljuk nemzetiségétől függetlenül. Ez csak részben sikerült, hiszen, bár szép számban jöttek el románok is rendezvényeinkre, úgy érezzük, erre nagyobb hangsúlyt kell fektetni a jövőben.

Ahhoz, hogy jövőre is megszervezhessük a Szent László Napokat, támogatókra van szükség. Reméljük, sikerült elképzeléseinket megismertetni a nyilvánossággal, és látva a megvalósítást, sokan fognak még csatlakozni támogatóink köréhez. Szeretnénk Győr városát és az ottani nagyon színvonalas Szent László Napok szervezőinek bekapcsolását programunkba, reméljük, jövőre ez sikerül.

Végezetül a szervezők nevében köszönjük támogatóinknak, partnereinknek, társzervezőinknek a támogatást és a segítséget, nem utolsósorban pedig az önkénteseknek a kitaratást, és reméljük, hogy az élmény kárpótolja őket az álmatlan éjszakákért és a sok kilométernyi rohangálásért. A szűk szervezőcsapat 15 emberből állt, akiknek a munkáját mintegy 60 önkéntes segítette, nemcsak Váradról, hanem szerte a megyéből. Az önkéntesek csapata a Partiumi Keresztény Egyetem Diákszervezetéből, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt városi és megyei szervezeteinek képviselőiből állt. Köszönjük a sajtónak is a támogatást.

Erdélyről erdélyiekkel Brüsszelben

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke brüsszeli irodájának szervezésében rendhagyó kiállítás nyílt az Európai Parlament Antall Józsefről elnevezett épületében június 26-án. Az „Erdély – egy európai régió” címmel megrendezett tárlaton egy hatvanfős erdélyi delegáció tagjaiként többek között érmelléki, széki és kalotaszegi néptáncosok is felléptek, valamint a mérai Csűrös zenekar.

A kiállítás huszonkét, gazdagon illusztrált mozgólakáton mutatja be azokat a hagyományos történelmi tájegységeinket, valamint jellegzetes településeinket, melyek alapján egy szülőhazánkkal ismerkedő idegen hiteles képet alkothat magának Erdélyről, ezen belül az erdélyi magyar kultúránk és hagyományaink gazdagságáról. A helyszínen az érdeklődők egy tájékoztató füzetet is kézhez kaptak, amelyet a Bálványosi Intézet adott ki „Európa tündé kertje: Erdély” címmel.

Tőkés László a tárlatnyitón a többségében európai képviselőkből álló közönségnek Erdély sokszínűségéről beszélt, emlékeztetve arra, hogy természeti szépségei és kulturális, vallási-spirituális gazdagsága, valamint rendkívüli történelmi múltja miatt nagy magyar írónk, Móricz Zsigmond méltán nevezte ezt a régiót „Tündé kertnek”, ezzel együtt pedig találóan hívták „a Kelet Svájcának”. EP-képviselőnk Erdély történelmének vázlatos ismertetése kapcsán hangsúlyozta: „Sajátos értékeink felmutatásával próbáljuk meghaladni a visszahúzó múltat, és szövetkezzünk Erdély érdekében – egy új jövőre! A magyar-szerb megbékélés előremutató példájából is merítve, Trianon és a kommunista diktatúra ütötte sebek gyógyításával, építjük

újra veszendőbe menő Tündé kertünket, Erdélyt!” Felhívta a figyelmet a Romániában esedékes regionalizációs tervek veszélyeire. Meggyőződése szerint ha Erdély mesterséges határok mentén való újrafelosztását – Európa szemé láttára – megvalósítanák, ez Románia „afrikánizálódásával”, az erdélyi magyarságnak pedig a további diszkriminációjával volna egyenlő. Tőkés László azzal a gondolattal zárta beszédét, hogy mi, erdélyiek csak úgy és akkor maradhatunk meg Európában és európaiként, ha integritásunkat és erdélyi identitásunkat híven megőrizzük. „Erdély számára Európa jelent a megoldást” – hangzott el.

Tőkés László meghívására a kiállítás-megnyitón jelen volt Michael Gahler német néppárti képviselő, akit Szilágyi Zsolt, a rendezvény moderátora, EP-képviselőnk brüsszeli irodavezetője, az Erdélyi Magyar Néppárt egyik alelnöke úgy mutatott be, mint aki több éve foglalkozik a kelet-közép-európai térség

országaival, így jól ismeri Erdélyt is. Gahler köszöntő szavaiban megtisztelőnek nevezte a felkérést, hogy megnyithatja a rendhagyó kiállítást. Hangsúlyozta: Kelet-Közép-Európában a különböző identitásoknak európai módon kell egymáshoz viszonyulniuk. A nacionalizmus egyik oldalon sem fogadható el; az egymást kirekesztő, és legyőzni akaró identításoknak nincs helye Európában. A német képviselő kifejtette: reméli, hogy Erdély európai régió marad, és több nemzet, kultúra, vallás regionális kerete lesz a továbbiakban is.

Ezt követően az érmelléki, széki és kalotaszegi táncosok örvendhetett a népes közönség, akiket az erdélyi vendégek a mézeskalács-készítés és a gyékényfonás rejtelmibe is beavattak. Mindemellett az érdeklődők megismerkedhettek az erdélyi ízvilággal: termelői mézet, szilva-, cseresznye- és barackpálinkát, valamint Hegedűs Attila saját termelésű érmelléki borait is megkóstolhatták.

Az uszítástól a hiúság vásáráig

A néhai romániai kommunista rezsim központi magyar nyelvű sajtóorgánumának, a gyászos emlékezetű Előrének a jogi és szellemi utódja, a ma már csak interneten olvasható Új Magyar Szó július 10-én egy újabb alantas, durva támadást intézett az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és annak elnöke ellen. Tőkés-éket gazdagítja az árvízkárosultak pénze? címmel olyan „tényfeltáró fércmunkát” tett közzé az RMDSZ szócsöveként ismert portál, amely a legkomolytalanabb bulvársajtónak is díszre válna, miközben kimeríti a legocsmányabb manipuláció és „parasztkivítés” tényét.

Az uszító, provokáló, olvasóhergelő írásra – amelyet szinte az összes RMDSZ-uralta médium átvett és továbbgörgetett – Sándor Krisztina, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke egy közleményben reagált. Ebben leszögezi: „Ismeretes, hogy az EMNT Erdély-szerte önkénteseket toborzott, akik a magyarországi árvízvédelmi munkálatokban segédkeztek. Az is ismert, hogy az EMNT – a nemzetközi átutalási költségek csökkentése érdekében – korábban felajánlotta számláját

mindazoknak, akik pénzádománnyal kívánnak segíteni a magyarországi árvízkárosultakon. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsnak nem volt tudomása arról, hogy a magyarországi árvízkárosultak megsegítésére felajánlott összegek az OTP Bank egyik kolozsvári fiókjában úgymond automatikusan az EMNT számlájára kerültek, és ennek az okát sem ismeri. Az EMNT július 10-ig 97 adakozótól összesen

Bihari önkéntesek Dunabogdányánál segédkeznek

8099,10 lejt gyűjtött össze, ebből 3934,10 lejt szerepel a bankszámláján, 4165 lejt pedig EMNT-irodáknak összesített kasszaformájában. Az összegyűlt adományokat – a következő napokban befolyó összegekkel együtt – az EMNT képviselői a jövő hét elején személyesen adják át a dunabogdányi árvízkárosultaknak, az adakozók névsora kíséretében. Végül megjegyzendő, hogy még az Új Magyar Szó cikkében említett adományozó sem feltételezte, hogy az EMNT más célokra költené el az adományokból befolyó összeget, amint azt a cikk címe meglehetősen rosszindulatúan sugallja.”

Az ominózus cikk amúgy nemcsak az EMNT-t próbálta befeketíteni, hanem az adománygyűjtésben önzetlenül segédkező magyar bankot is, illetve annak szolgálatkész alkalmazottait, ugyanakkor azoknak a „nagy-lelkű kolozsvári adományozóknak” a hiúságát is ki akarta elégíteni, akik pár lejes felajánlásukért cserébe publicitást, nyilvános elismerést vártak.

Az európai polgári kezdeményezésről

Június 29-én Nagyváradon közösen ülésezett az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöksége. A találkozón kiemelt napirendi pontként szerepelt az európai polgári kezdeményezés kérdése. A résztvevők meghallgatták Szilágyi Zsolt megbízott alelnök (képünkön) előterjesztését, és meglelégedéssel nyugtázták, hogy

a két szervezet munkájának eredményeként közös tervezetüket idén március 22-én, elsőként sikerült benyújtani jogi elővéleményezés céljából. Bár az Európai Bizottság jogi szolgálata, úgy tűnik, nem támogatja a kisebbségvédelem törvényi garanciájának uniós megalkotását, negatív véleményezésük értékes jogi szakvélemény (lásd alább).

Az Erdélyi Magyar Néppárt küldöttsége részt vett az Európai Népcsoportok Föderatív Uniójának (FUEN) június 19–22. között a dél-tiroli Brixenben megrendezett kongresszusán, ahol bejelentették, hogy a FUEN is elindítja saját kezdeményezését. Bár kezdeményezésük szövegét és jogi indoklását nem hozták nyilvánosságra, a Néppárt két jelen lévő alelnöke, Király Melinda és Szilágyi Zsolt az európai kisebbségi szolidaritás jegyében elvi támogatásáról biztosította a FUEN-t, és átnyújtották vezetőiknek az Európai Bizottság jogi szolgálatától saját kezdeményezésükre kapott véleményezést. Az alelnökök üdvözölték, hogy a Székely Nemzeti Tanács is benyújtotta saját európai polgári kezdeményezés-tervezetét; az Európai Bizottság jogi szolgálatának véleményét körülbelül két hónap múlva fogják közölni.

A Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács tavaly júniusban Budapesten megtartott ülésének döntése értelmében az Erdélyi Magyar Néppárt támogatni fog minden olyan kezdeményezést, amely átjut a jogi regisztráció szűrőjén, és az európai őshonos közösségek jogainak törvényi biztosítását szolgálja.

Értékes válasz

Közel nyolcvan nap várakozás és többszöri sürgetés után válasz érkezett az Európai Bizottságtól az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács által március végén benyújtott európai polgári kezdeményezés tervezetére. A kezdeményezés tervezetét Szilágyi Zsolt alelnök, az Erdélyi Magyar Néppárt Kül- és Nemzetpolitikai Kabinetjének vezetője küldte el előzetes normakontrollra az Európai Bizottság illetékes szervéhez.

A Jogi Főosztállyal való konzultáció nyomán válaszában a Bizottság polgárokkal való kommunikációért felelős osztálya megerősíti: „A kisebbségekhez tartozó egyének védelme fontos az Európai Bizottság számára (...) Bár az Alapjogi Charta tiltja a valamely nemzeti kisebbséghez való tartozás alapján történő hátrányos megkülönböztetést, az Uniónak nincs általános hatásköre a kisebbségek ügyében, és különösképpen nincs egy kisebbség jogállásának elismerésére, valamint a kisebbség

önrendelkezésére vagy autonómiájára vonatkozóan.”

Majd így folytatja: „Az Európai Bizottság aktívan támogatja a kulturális örökség megőrzésének elveit a kulturális együttműködés keretein belül és az erre irányuló konkrét kezdeményezések megvalósítása során, habár az Európai Uniónak nincs konkrét hatásköre ezen a területen. Az Uniónak (...) bátorítania kell a tagállamok közötti együttműködést, és szükség esetén támogatnia és kiegészítenie kell a tagállamok kezdeményezéseit. Az Európai Uniónak nincs döntéshozatali hatásköre a kulturális örökség védelmének terén.”

„Ezek alapján, elviekben úgy tűnik, nem létezik törvényes alap az önök által benyújtott kezdeményezés elfogadására” – vonja le a következtetést a válaszban a Bizottság polgárokkal való kommunikációért felelős osztálya, hozzátéve azt, hogy természetesen „ez az álláspont sem a Bizottságot, sem pedig a kezdeményezőt hivatalosan nem kötelezi, a véleményezés pusztán tájékoztató jellegű.”

Az Európai Bizottságtól érkezett választ

Szilágyi Zsolt alelnök, aki az Erdélyi Magyar Néppárt küldöttségének élén éppen a FUEN brixeni kongresszusára indult, a következőképpen értékelte: „A válaszlevél 78 nap várakozás után született meg. A tény, hogy az Európai Bizottság Jogi főosztályának két és fél hónapra volt szüksége ebben a témában egy választ adni, azt jelzi, hogy jó helyen kopogtatunk, az általunk beadott szöveg pedig éppen hogy súrolja a léctet. Nem kívánok a válasz belső logikai ellentmondásaival foglalkozni, de aláhúznám azt, hogy míg mi a tervezett polgári kezdeményezésünkkel arra kérnénk az Uniót, hogy fogadjon el egy uniós kisebbségvédelmi egyezményt, addig a válaszlevélben arra kaptunk választ, hogy az Uniónak nincs kompetenciája az önrendelkezés és az autonómia ügyében. Ez utóbbit eddig is tudtuk... A beadványunkra érkezett válasz és az ezzel kapcsolatos tapasztalat mindenképpen fontos, ugyanis hónapok óta egyeztetünk szakértőkkel, nemzetközi jogászokkal ez ügyben, de nem jutottunk egyértelmű következtetésre, mi lehet az, ami jó eséllyel átjuthat a Bizottság szűrőjén. Ezért a Bizottság válasza önmagában értékes, ugyanis hozzásegít ahhoz, hogy továbblépjünk, a tapasztalatot pedig megosztjuk mindenkivel, aki hasonló kezdeményezéssel dolgozik. Továbbra is valljuk azt a Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács által elfogadott elvi álláspontot, hogy az Európai Polgári Kezdeményezést csakis Kárpát-medencei és európai összefogással lehet sikerre vinni.”

Még visszavonható Érmihályfalván a szeméttügyben hozott határozat!

Idén május 29-én határozat született, hogy Érmihályfalva befogad 2400 tonna háztartási hulladékot Margittáról. A döntés a közvélemény megkérdezése nélkül született, csupán 12 önkormányzati képviselő döntötte el. Az Erdélyi Magyar Néppárt képviselői nem szavazták meg, a párt városi szervezete tiltakozó aláírásgyűjtést kezdeményezett. Közel három hét alatt 1195 aláírás gyűlt össze. Július 8-án nyújtotta be az EMNP érmihályfalvi szervezete azt a határozattervezetet, miszerint kéri az elő-

ző határozat visszavonását, hogy Margitta ne szállítsa a hulladékot Érmihályfalvára. Remélik, hogy amikor napirendre tűzik beadványukat, figyelembe fogják venni, hogy az több száz ember akarata, és nem 4 embert fognak leszavazni a többségben lévő RMDSZ-képviselők, hanem 1195 érmihályfalvi választásra jogosult polgárt. A Néppárt ugyanakkor köszönetet mond azért a sok összegyűlt aláírásért, amellyel az érmihályfalviak támogatták akciójukat, a környezet és a város védelmében.

CSILLAGOS HÍREK

Kiadja az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei szervezete
Szerkesztőség címe:
410004 Nagyvárad,
Széles (Menumorut) utca 23.
tel.: 0040-762-248-691
e-mail: neppart.bihar@gmail.com

Erdélyjáró baloldal

Úgy tűnik, a jelenlegi magyar kormánytöbbség három évvel ezelőtti döntése, miszerint lehetőséget biztosított a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárság könnyítést megszerzésére, meghozta a gyümölcsét. Nem csupán abból a szempontból, hogy több százezres a „könnyen honosult” új állampolgárok nagyságrendje, hanem abból is, hogy a magyarországi baloldal és a balliberális nevezett erők képviselőinek zöme – akik az elmúlt évtizedekben igazából sem kiköpni, sem lenyelni nem tudták a határon túli magyarok ügyét, és jobb híján, amolyan kötelező koloncként utalták a támogatásokat az általuk partnernek tekintett határon túli magyar pár-

határon túli-ellenes kampány miatt, és ennek a folytatása most a baloldal kormányfőjelölti pozíciójáért Mesterházy fő riválisának tekintett Bajnai Gordon erdélyi látogatása is.

Bár mindkét politikus igyekezett azt hangsúlyozni, hogy nem szavazatokért kuncsorogni jött, hanem ismerkedni és kapcsolatot építeni, bizonyosak lehetünk abban, hogy látogatásuk oka a pragmatizmus: ha már nem tudták megakadályozni, hogy a határon túliak is beleszóllhassanak a magyar választások kimenetelébe, akkor ők is megpróbálnak részesülni a voksokból. Ezzel tulajdonképpen nincs is baj. Bármelyik magyarországi pártnak jogában áll határon túli támogatókat toborozni, még ak-

nyilvánosságnak szánta: a háttérbeszélgetés tartalma nem volt sajtónyilvános, csak a jelen levő „boldog” kevesek tudhatják, mi hangzott el. Így azért nehéz lesz elnyerni az erdélyiek jóindulatát, ahhoz ugyanis nem biztos, hogy eleget dőnek a „baráti” sajtónak adott interjúkban elpuffogatott sablonos frázisok a magyarországi konfliktusok „exportjáról.” E retorikai panel például igencsak azt jelzi, hogy Bajnai még mindig nem tudott eltávolodni attól a balliberális kommunikációs narratívától, amely olyan agyatlan, gyámoltalan tömegként tekint a határon túli közösségre, amelyben mindenki egy véleményen van, önfeladtnak és boldogan szavaz az egyetlen rendelkezésre álló pártra, és csak akkor alakulnak ki eltérő politikai vélemények és preferenciák, ha azokat kívülről „importálja” valamely sötét, „megosztó” erő.

Az MSZP és Bajnai erdélyi kiruccanásában mindemellett egy biztos közös pont is van: mindkettő az RMDSZ vezetőivel tárgyalt (miközben utóbbi a román kormány „nemzeti kisebbségek problémáit kutató intézetének” vezetőivel és marosvásárhelyi értelmiségiekkel is egyeztetett). Ebben persze abból a szempontból nincs semmi rendkívüli, hogy az RMDSZ – ha már nem is az egyetlen –, de a többiekhez képest még mindig a legtöbb szavazó támogatását élvező erdélyi magyar politikai alakulat, így jogos, hogy kíváncsiak a véleményére. Kérdés ugyanakkor, hogy a budapesti baloldal vezető figurái vajon nem a közép-, illetve hosszú távú együttműködés alapjait készülnek-e lerakni a szövetség vezetőivel folytatott tárgyalásokon. Közismert, hogy a magyar kormányoldal és az RMDSZ közötti viszony nem a legbensőségesebb, utóbbi ugyanis neheztel, amiért elveszítette a támogatások szétosztásának, illetve a Budapest és Erdély közötti „közbenjárás” monopóliumát. Bár az RMDSZ vezetői azt hangoztatták, hogy nem akarnak egyik oldal mellett sem állást foglalni a magyarországi választásokon, könnyen megtörténhet, hogy „az ellenségem ellensége a barátom” elve alapján – amit azért a baloldali kormányokkal ápolt jó viszony is megalapoz – a szövetség, ha nem is fog nyílt kampányba, semleges sem marad.

A kolozsvári RMDSZ-es alpolgármester férje, Horváth István fogadta Bajnait és tessékelte be az általa vezetett „kisebbségkutató intézetbe”

tokon keresztül – immár nem a könnyített honosítás és a határon túliak szavazati joga ellen emel szót, hanem besorolt a kezdeményezés mögé, és maga is harcba száll a határon túli voksokért.

Ennek az első lépése volt a Magyar Szocialista Párt Kolozsvárott megtartott kihelyezett elnökségi ülése és Mesterházy Attila pártelnök történelminek szánt bocsánatkérése a 2004 december 5-i népszavazást megelőzi

kor is, ha a felmérések szerint például a politika iránt érdeklődő erdélyi és partiumi magyarok zöme inkább a jobboldallal szimpatizál – ha más okból nem, akkor azért, mert a rendszerváltás óta hagyományosan ez az oldal vállalta fel hangsúlyosan a határon túliak ügyét.

Mesterházy és Bajnai látogatása között ugyanakkor az a különbség, hogy míg előbbi a nyilvánosság előtt szerepelt, Bajnai határon túliakkal kapcsolatos gondolatait nem a

A budapesti Viktor győzött, nem a bukaresti Victor

A kormányzó román Szociálliberális Szövetséghez (USL) közel álló Jurnalul Naționalban Ilie Șerbănescu makrogazdasági szakértő „Viktor győzött, nem Victor” címmel értekezik arról, milyen eredménnyel járt a nemzetközi hitelezőkkel kapcsolatban tanúsított román engedékenység és magyar engedetlenség.

A szerző úgy látja, hogy Románia hűségesen követte a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és az Európai Bizottság (EB) előírásait, és kizárólag a lakossággal fizettette meg a költségvetési egyensúly helyreállításának terheit a bankok helyett, amelyek a válságot okozták.

„A bankok megmenekültek, de az állam a csőd szélén áll: az IMF-től és EB-től felvett pénz a bankokhoz jutott, de a kölcsönt és a kamat-

terheket az adófizetőkön hajtják be, azokat még a gyerekeik is nyögni fogják” – ecseteli a cikkíró, mit jelentett az IMF–EB-segítség, amelynek feltételeként a „bukaresti Victor” túl kellett adnia az ország utolsó stratégiai létesítményein és indokolatlan mértékben meg kellett emelnie az energiaárakat.

A „budapesti Viktor” nem engedett meg ilyesmit, és elhárította az IMF „segítségét”, így a feltételeit sem kellett betartania – írja Șerbănescu, aki rövid ideig reformügyi miniszter is volt a kilencvenes évek végén. Kifejti, a számla egy részét persze a lakosság fizette, de fizettek azok is, akik okozták a bajt: a külföldi kézben és monopolhelyzetben lévő bankoknak, üzletláncoknak, távközlési és energiaszolgáltatóknak különadót

kellett fizetniük a válság idején.

Rámutat: a magyar miniszterelnök is lenyomta a hiányt a GDP három százaléka alá, arra kényszerítve az Európai Bizottságot, hogy „nehéz szívvel”, de Magyarországgal szemben is megszüntesse a túlzottdeficit-eljárást. „Az önfejű Magyarországnak sem kellett sokkal drágábban finanszíroznia magát a pénzügyi piacokról, mint a »szófogadó Romániának«, nem tették ki az Európai Unióból, és most felkészültebben várja a közelgő viharos időköt” – véli a román gazdasági elemző.

„A budapesti Viktor győzött, nem a bukaresti Victor! A cipőfényezők sosem győznek, még akkor sem, ha ragyogóra fényezik gazdáik cipőjét” – zárja cikkét Ilie Șerbănescu.

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

AZ AUTONÓMIA A MEGOLDÁS

szombat, július 20., 20 óra

helyszínek:

NAGYVÁRAD, ÉRMIHÁLYFALVA, NAGYSZALONTA,
MARGITTA, SZÉKELYHÍD, ÁRPÁD, BÁLYOK, BELÉNYESÚJ/LAK,
BÉLFENYÉR, BIHAR, BIHARDIÓSZEG, BORS, CSOKALY,
ÉRADONY, ÉRKÖBÖLKÚT, ÉRKÖRTVÉLYES, ÉRSELÉND,
ÉRSEMJÉN, ÉROLASZI, HEGYKÖZPÁLYI,
HEGYKÖZSZÁLDOBÁGY, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS,
HEGYKÖZÚJLAK, KÖRÖSTÁRKÁNY, NAGYKÁGYA, SZALACS,
OTTOMÁNY, ÖRVÉND, PAPTAMÁSI, TELEGD, TENKE,
VÁRASFENES

TÜNTETÉS AZ EGYSÉGES, KÉTNYELVŰ AUTONÓM PARTIUM RÉGIÓÉRT

